

Diplomová práce pojednává o proměnách znaku a struktury ve vizuálním zobrazení krajiny od 19. století po současnost. Všímá si mnohosti odkazů chápání pojmu krajina, které jsou reflektovány zejména ve vlastní výtvarné tvorbě. V souvislosti s tématem se práce zabývá prvkem horizontu a vztahem mezi vizuální a jazykovou interpretací. Didaktická část obsahuje výtvarné náměty podněcující citlivost a komplexní vnímavost všemi smysly.

Klíčová slova: Krajina, znak, struktura, genius loci, horizont, vztah, vnímání, interpretace, symbol